

tilsammen et Beløb af 15,7 Mill. Kr., og maaske vil de andre Skatter, som her er foreslaaede, Vinskatten, Juvelskatten o. s. v., øge Beløbet til 20 Mill. Kr., det er sandsynligt. Dernæst vil Ministeren for offentlige Arbejder foreslaa, at Statsbanetaksterne forøges, og at der kommer en lempelig Forøgelse af Portoer for nogle Pakkepostforsendelser, dette kan man jo regne eller ikke regne til indirekte Skatter, ligesom man vil — direkte Skatter er det i alt Fald ikke; man vil se, at der er et passende Forhold mellem disse Ting. Hvad angaar det, at man foreslaar Statsbanetaksterne forøgede, maa jeg som Finansminister sige, at det for mig har nogen Vægt, at medens Statsbanerne i 1915—16 gav en Indtægt af 9 Mill. Kr., gav de i 1916—17 et Underskud af 1,8 Mill. Kr. Det vejer i alt Fald for Finansministeren ikke lidt. Lovforslagene hænger altsaa nøje sammen, og jeg maa kræve, at der tilvejebringes Enighed om dem. Det gaar ikke an, at et enkelt Parti stiller sig saaledes, at det modsætter sig dette eller hint Lovforslag eller muligt alle Lovforslagene og saa senere benytter det som Agitationsstof. Her har været Enighed om saadant noget som Kornordningen, om en Fordring til Statskassen paa maaske 40 Mill. Kr. Uden smaaligt Hensyn til denne Udgift har man enedes derom. Jeg ved kun, at det ærede Medlem, der førte Ordet for Højre, ved denne Lejlighed uden videre henviste til Statslaan for at bøde paa denne store Udgift; men selve Udgiften har man været enig om, og saa maa man ogsaa nødvendigvis blive enig om, hvad der kræves, for at Statskassen skal kunne afholde den meget betydelige Udgift, der kommer i indeværende Aar. Den kommer dog ikke alene paa Grund af Kornordningen, der melder sig ogsaa Krav om Dyrtidstillæg, Krav om Hjælp til arbejdsløse og mange flere Ting, som vi ikke rigtig kan overse i Øjeblikket. Men hvis man vil, at Brødet skal billigøres, at Flæsket skal billigøres og Fiskeen skal billigøres — det har man jo dog villet — altsammen ved, at Staten skrider ind, maa man ogsaa finde sig i, at det Øl, man drikker, fordyres, at den Cigar, man ryger, fordyres, og at den Flaske Vin, man køber, ogsaa bliver dyrere — i alt Fald staar det saaledes for mig. Jeg forstaar meget vel, at for mange vil enkelte af Lovforslagene, dette eller hint, have en besk Smag. Men jeg vil da tilraade, at man gør ligesom ved Medicin,

der har en besk Smag, at man sluger det saa hurtigt som muligt. Og denne Anbefaling for en hurtig Fremme af disse Lovforslag grunder sig ogsaa paa Hensynet til Handelen. Forbudsforanstaltningerne kan vel hæves, men Handelen kan dog ikke komme ganske i sin normale Gænge, før Rigsdagen har sagt sin Mening, om den vil gaa med til at beskatte Vin og Tobak o. s. v., saaledes som jeg har tilladt mig at stille Forslag om.

Formanden: Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): I Tilslutning til de Bemærkninger, som Finansministeren fremsatte om Statens finansielle Situation, skal jeg herved have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Forhøjelse af Statsbanernes Takster*. Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Ministeren til at forhøje de nuværende Takster gennemgaaende med 25 pCt., dog saaledes, at de nye Takster, ligesom det sker efter de nugældende Regler, afrundes opad til Mængfold af 1, 5, 10 eller 25 Øre. Der vil dog derved ske det, at for Billetter til Priser indtil 35 Øre vil det blive en Forhøjelse af 10 Øre pr. Stk., og da det antagelig vil være temmelig haardt overfor den egentlige lokale Persontrafik, foreslaas det at begrænse Forhøjelsen for disse Billetters Vedkommende til 5 Øre pr. Stk.

Det vil kræve ikke saa faa Forberedelser at gennemføre en saadan Forandring, idet der bl. a. skal foregaa Forhandlinger med og gives Varsel til udenlandske Befordringsmyndigheder. Det er derfor vanskeligt at fastsætte et bestemt Tidspunkt for Forhøjelsens Ikrafttræden, hvis man ønsker, at det skal ske hurtigst muligt. Det foreslaas derfor i § 2, at Takstforhøjelsen skal gennemføres saa hurtigt, som Omstændighederne tillader det. Dette Lovforslag har ligesom de af Finansministeren fremsatte en midlertidig Karakter, idet det foreslaas, at Forhøjelsen skal forblive i Kraft indtil 31. December 1918. Til det Tidspunkt vil man falde tilbage paa de nugældende Takster, hvis ikke forinden Vedtagelse af en ny Lov finder Sted.

I den gældende Lov af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster er der en Bestemmelse om, at der for den i 1917 sammentrædende ordentlige Rigsdag skal frem-